

Bu ülke Kurtuluş Savaşı sonrası, devrimler, II.Dünya Savaşı, Kıbrıs Çıkarması, darbeler. Siyasal krizler gibi birçok sıkıntılı süreçleri atlattı. Ancak bu süreçlerde devlet ve millet olarak bir KUTUPLAŞMA ciddi bir ayrışma içinde değildik. Bugün nasıl bir tehlike var? Ülke dünyada yalnızlaşmakta, kendi içinde bölünmektedir.

Tarihimizde ilk kez komşularımız ve dünyadaki önemli ülkeler ile ciddi sorunlar yaşanıyor.

BM oylamasında dost dediğimiz Malezya, Ukrayna bile karşı oy verdi. AB terk etti. Rusya, İran ile durum ortada Katar ve Suudi Arabistan dışında yanımızda kimse yok.

Terör ve bölücü terör karşısında bile ülke insanlar kutuplaşma ile konumlanıyor.

12 Eylül öncesinde bile böyle devamlı ve kanlı bir şehit sayısı olmamıştı.

Asıl tehlike; ülkenin medyası ve insanların DUYARSIZLAŞMASI ve KUTUPLAŞMA ile kendi mevzilerinden ülkenin genel sathı mahalline karşı körleşmesidir.

Ülke yönetilemez durumda....

Ülkenin ciddi ve kritik kararları alacak devlet mekanizmalarında önemli bir liyakat sorunu var.

Devlet ve millet bilincinden ziyade bir parti ve lider aidiyeti ile angaje, bu nedenle sağlıklı ve objektif kararları vermekten uzak kadrolar ülkeyi yönetiyor.

Daha da önemlisi, siyasal iktidar devamlılığı için keskin bir kutuplaşmayı göze alarak toplumsal nefreti körüklemekten çekinmez iken, diktatörlüğe başlayan aktörlere karşı artan kişisel öfke nefrete dönmekte ve bu nefret devlete ve toplumun diğer yarısına karşı derinleşmektedir.

Ülke kendi içinde partilerine göre, coğrafi olarak (doğu-batı) inanca göre, mezhepsel olarak, etnik kökene göre, sosyal statüye göre gibi bir dolu ayrışma ve polarize olacak neden bulup birbirimize karşı kırıcı, yıkıcı ve bölücü bir iklim giderek artıyor.

Tehlike büyük...

Ülkemiz tarihinde ilk kez içte ve dışta ciddi bir tehdit altında.....

Parlamentar sistem, cumhuriyet, laiklik, ülke, bütünlüğü hiç bu kadar tehdit altında olmamıştı.

Komşularımız paramparça olurken, çevremizdeki yangın ülkemizi bir köşesinden tutuşturmuşken, yangının sıçrayan parçaları kentlerde patlayan bombalar ile her eve ateş düşürüp, yürekleri yakarken....

Şimdi Kurtuluş Savaşın'daki kuva-yı milliye ruhuna, daha çok hoşgörü ve empatiye, birlik ve bütünleşmeye ihtiyaç var.

Bu kör inatlaşma, kutuplaşma ve sorumsuz, ciddiyetsiz devlet yönetimi, uzlaşsız ve diyalogsuz siyaset, ülkeyi ve insanlarımızı geri dönüşü ve tamiri çok zor olabilecek, sonuçlarının hepimizi yaralayacağı, çocuklarımızın geleceğini karartacak bir sürece doğru evrilmektedir.

Türkiye iktidarı, muhalefeti, Meclisi, partileri ve tüm insanları ile iç ve dış siyasetini hızla gözden geçirip, revize edip, dönmelidir.

Cumhuriyet, demokrasi, laiklik ve toplumsal uzlaşma gibi değerler manzumesinin zorlanması, test edilmesi ve raydan çıkmanın nasıl bir sonuç doğurduğunu görüp, zararın neresinden dönülürse kardır inancı ile ülkenin, insanlarımızın, inançlarının, değerlerinin daha fazla örselenmeden ve geri dönüşü mümkün iken bu gidişattan dönüş için toplumsal bir uzlaşma ve çabaya ihtiyaç vardır.

Kalın Sağlıcakla!